

VÁ ECHNO ZALITÁ• SLUNCEM?

ÁšterÁ½, 17 srpen 2021

Asi ne, Á¾eje. U nÁ;s byla v noci bouÁ™e takovÁ; Á¾e má j psÁ- hrdina se mi s hrÁ-zou v ka¾dÁm chlupu pÁ™iÁ;el vmÁ krk a hlavu - "Nejsem tady, nikdo mne nevidÁ-, Á¾eje? UbrÁ;nÁ-Á; má?" Ach jo, ale stejnÁ je to má j velká½ ochrÁ;nce... Ka¾dopÁ;dnÁ pÁ™ed mizernou nÁ;ladou. TakÁ¾e jsem vypnula televizi s dá;nskou detektÁ½vkou, omotala ruku kolem Á;varnáho hrdiny, zhasla lampiÁ•ku a probudili jsme se a¾ rÁ;no.

JenÁ¾e celÁ½ ten novÁ½ den nestÁ;I za moc. Jo, bÁ;jeÁ•nÁ se ochladilo, takÁ¾e uÁ¾ nebylo naÁ• se vymlouvat, a jÁ; pokraÁ•ovala v uklÁ-zenÁ-. VÁ;jak to tak takÁ© nÁ;kteÁ™Á- znÁ;te - kdyÁ¾ Á•lovÁ;k "roupama nevÁ- coby", zaÁ•ne pÁ™edÁ;IÁ;vat, pÁ™estavovat, eliminovat. Eliminuju ve velkÁm. Nevyhazuju, rozdÁ;vÁ;im. JenÁ¾e, kdyÁ¾ tohle Á•lovÁ;k nedÁ;IÁ; celÁ½ Á¾ivot, tak tento proces trvá; dnÁ dluho - a hlavnÁ to nejde najednou.

ObleÁ•enÁ- uÁ¾ má;im probranÁ©, knihy tÁ©mÁ;Á™. JenÁ¾e ono se stÁ;le jeÁ;itÁ nachÁ;zÁ- dalÁ;Á- a dalÁ;Á-, Á•eho je doma navÁ-c. TeÁ• jsem napÁ™Á-klad dala do nÁ;kolika krabic sklenice a skleniÁ•ky na zavaÁ™ovÁ;nÁ-.

MÁ;te-li
nÁ;kdo zÁ;jem, staÁ•Á- napsat!

KdyÁ¾ uÁ¾ jsem je tak sklÁ;dala, hezky podle velikostÁ- a tvarÁ, pÁ™Á-padnÁ podle barvy vÁ-Á•ek, rozhodla jsem se jich pÁ;r taky naplnit.

Tady kousek, v parku pÁ™ed zdejÁ;Á-m gymplem, rostou Á;pendlÁ-ky. A Á¾e se letos vyvedly! Jsou velkÁ© skoro jako blumy... JenÁ¾e, nÁ;Á; drahÁ½ má-stnÁ- Á°Á™ad je nechal na jaÁ™e proÁ™ezat, takÁ¾ nejníÁ¾Á;Á- vÁ;ve, ze kterÁ½ch se jeÁ;itÁ loni bÁ;jeÁ•nÁ Á•esalo, jsou pryÁ•. A skÁ;kat do vÁ½Á je kvÁ;li ka¾dÁ© Á¾lutÁ© kouliÁ•ce? Nakonec jsem jeÁ;itÁ jeden utajenÁ½ strom, nÁ;dhernÁ oÁ;pendlÁ-kovanÁ½, naÁ;la, koÁ;Á-Á•ek natrhala a teÁ• má;im zas asi deset skleniÁ•ek super dá¾emu.

TeÁ• o tom, co se dá;je. Jako kdyby nestaÁ•ilo, Á¾e je vÁ;ude pÁ™Á-tomnÁ© covidovÁ© straÁ;idlo. Mj. uÁ¾ jsem si zvykla, Á¾e jsou na svÁ;tÁ lidi, kteÁ™Á- se snad nechajÁ- (pokud se toho ve zdravÁ-doÁ¾ijou) aÁ¾ tak za deset let, aÁ¾ budou vakciny dlouhÁ½mi IÁ©ty ovÁ;Á™enÁ©, ooÁ•kovat. NechÁ;pu je. (VÁ;dyÁ¾ se vakciny pÁ-chajÁ- uÁ¾ miminÁ™. I kdyÁ¾ stÁ;le je plno maminek, kterÁ© do svÁ©ho bejbi prostÁ bodat nenechajÁ-.) A tak se po svÁ;tÁ zase Á;Á-Á™Á- i nemoci, kterÁ© uÁ¾ byly tÁ©mÁ;Á™ vyzmzÁ-kovanÁ©.

OsobnÁ to nesu dost truchlivÁ, protoÁ¾e jsem byla jedna z poslednÁ-ch, kterÁ; tÁ©mÁ;Á™ podlehla virovÁ© infekci, zvanÁ; dá;tská; obrna.

Na jednu stranu bylo fajn, Á¾e jsem byla opravdu malÁ; holÁ•iÁ•ka, plnÁ; radosti ze Á¾ivota, kterÁ© ani ochrnutÁ-na pÁ;l tÁ;la nevzalo humor. NemÁ;la jsem á€ na rozdÁ-l od má½ch rodiÁ•Á á€ dá-vod se pro nÁ;co trÁ;pit. No, nebylo to v nemocnici jednoduchÁ©, tÁ™i má;sÁ-ce jsem proÁ¾ila na infekci na Bulovce, ale dá;ti se dovedou bavit kdekoliv a Á•Á-mkoliv.

Moje maminka drahÁ; tehdy podepsala souhlas s tÁ-m, Á¾e mi mohou do má©ho malÁ©ho hubenÁ©ho tÁ;la pÁ-chat velkÁ© tlustÁ© injekce krystalickÁ©ho penicilinu. Byla jsem jedna z prvÁ-ch, kterÁ;

tyhle fakt koÅ³skÅ³ injekce dostÅ³vala. Jo, to bylo fuj. Ale zabral. tomu jsem naÅ³tÅ³stÅ³- utekla, ale bylo jich tam plno...

DalÅ³Å³-m postupem byly horkÅ³ zÅ³baly;
to uÅ³ bylo moc fuj, vaÅ³TMÅ³-cÅ³- vlnÅ³nÅ³ pleny se vyÅ³dÅ³-maly tÅ³mÅ³Å³ do sucha a pak jsem
do nich byla zabalena. PropaÅ³ena.

NÅ³sledovala sestra s
kyblÅ³-kem tekutÅ³ho horkÅ³ho parafinu, a tÅ³-m byly noÅ³iÅ³ky a zÅ³da natÅ³enÅ³.

No, byla jsem jedinÅ³ na
pokoji, kterÅ³ to dÅ³lali. Jo, to ta moje maminka. JednoduÅ³e podepsala, Å³e
absolutnÅ³ souhlasÅ³- se vÅ³Å³-m, o Å³em si moudrÅ³ hlavy lÅ³kaÅ³TMskÅ³ mohou pomyslet, Å³e
by to pomohlo...

ZÅ³zrak se nakonec stal, jÅ³ z
nemocnice odeÅ³la po svÅ³ch, a byla jsem gumovÅ³jÅ³- neÅ³ cirkusovÅ³- akrobatÅ³. Sice
kostÅ³iÅ³ka, Å³e by absolventi koncentraci vedle mne vypadali jak obÅ³znÅ³-, ale -
Å³la jsem!

NÅ³sledujÅ³-cÅ³-ch pÅ³ roku byla
legrace... Maminka mi tehdy dÅ³vala (naÅ³tÅ³stÅ³- byla zrovna zima) troje
punÅ³ochÅ³e, nÅ³kolikero tlustÅ³ch triÅ³ek, navlÅ³-kala mne jak pumpu na zimu, ale
stejnÅ³ to nezastÅ³elo, Å³e jsem prÅ³svitnÅ³. MÅ³la jsem 130 cm a patnÅ³ct kilo.
Tak, tohle bylo zcela
sobecky o mnÅ³.

TakÅ³e se nedivte, Å³e jsem neÅ³astnÅ³ z tÅ³ch,

kteÅ³Å³- tu souÅ³asnou virÅ³zu dobrovolnÅ³ Å³Å³-Å³Å³-. Kdyby to mÅ³li jen
oni,

a konec.

To by mi vÅ³bec, ale ani trochu nevadilo.

d@niela